

[Økonomi- og markedsministeren.]

af lave fødevarerpriser; bl. a. på grund af betydelige subsidier i de eksporterende lande, herunder også Danmark. Danmark har som Vesteuropas største eksportør af forarbejdede fødevarer i et tilsvarende åremål lidt under, at priserne på landbrugsvarer er steget væsentligt langsommere end priserne på andre varer og i mange tilfælde ikke har kunnet dække produktionsomkostningerne.

Fællesmarkedet har gennem de 12 år, det har eksisteret, gradvis bragt fødevarerpriserne op på niveau med andre priser, sådan at forrentningen i landbruget omtrent er kommet på linje med indtjeningen i andre erhverv; det har medført fællesfinansierede udgifter til fællesmarkedets landbrugspolitik, der årlig beløber sig til 3-4 milliarder dollars, og det kommer naturligvis i særlig grad de fødevarerproducerende lande til gode.

På den baggrund er det indlysende, at det er i Danmarks interesse i løbet af kortest mulig tid at blive deltager i den fælles landbrugspolitik og få afregnet sin landbrugseksport til fællesmarkedspriser. Herigennem rettes den skævhed op, som dansk landbrug og dansk økonomi har lidt under i en årrække. Danmark må derfor stå fast på, at overgangsperioden for landbruget skal være kort, i hvert fald ikke længere end for industrivarerne, hvor der fra engelsk side er foreslået en overgangsperiode på 3 år.

Vi har fuld forståelse for, at det kan skabe økonomiske og politiske problemer for Storbritannien i løbet af en kort årrække at skulle forhøje fødevarerpriserne til fællesmarkedsniveau. I mange tilfælde er der tale om en forhøjelse på omkring 100 pct. Det vil have en direkte negativ indflydelse på den engelske betalingsbalance, der samtidig vil blive påvirket i ugunstig retning ved stigningen i det engelske omkostningsniveau. Det er en dansk interesse, at denne omlægning i de engelske fødevarerpriser ikke medfører for store problemer for England og for den engelske valuta. Uanset hvad der sker,

regner vi med at bevare et nært samarbejde med England og går ud fra at kunne fastholde England som hovedmarkedet for vore landbrugsprodukter. Det har derfor været et dansk synspunkt, at der må findes en løsning på landbrugets overgangsproblemer, som kan tilgodese både Danmarks, Englands og fællesmarkedets berettigede interesser.

Vi har fastholdt fra dansk side, at overgangsperioden må være kort og i princippet have gyldighed for alle ansøgerlande. Den må være af samme længde for landbrug og industri, men må ikke udelukke undtagelser for ét land for enkelte varegrupper, hvor særlige hensyn gør sig gældende. Samtidig er vi enige med fællesmarkedet i, at den fælles landbrugspolitik's mekanismer må gælde allerede fra medlemskabets begyndelse. Det forslag, vi har fremlagt for de seks i oktober måned, er sådan opbygget, at det skulle tilgodese alle disse hensyn. Det er vort håb, at såvel fællesmarkedet som ansøgerlandene vil kunne enes om en overgangsordning efter sådanne retningslinjer.

Der kan være grund til at understrege, at det ikke i dag forekommer sandsynligt, at fællesmarkedet over for noget ansøgerland vil være tilbøjeligt til at fravige kravet om principielt samme korte overgangsperiode for landbrug og industri, og selv om der på enkelte vareområder for enkelte lande skulle blive gjort undtagelser fra dette princip, behøver dette ikke nødvendigvis at få konsekvenser for Danmark.

Hvad fællestariffen angår, erklærede man sig fra dansk side allerede i Luxembourg rede til at acceptere denne tarif, men forbeholdt sig bl. a. at fremsætte ønsker om toldkontingenter, hvor det af hensyn til dansk industri skønnedes nødvendigt i en kortere eller længere periode. Sådanne ønsker er fremlagt for seks varegrupper, idet vi dog har forbeholdt os at udvide denne ønskeliste, hvis andre ansøgerlande får indrømmet toldkontingenter på vareområder, hvor Danmark må anses for lige så berettiget til det. Man venter nu på, at der fra fællesmar-